

Zygmunt Pietrasiewicz

Official Number	780910
Rank	polski: sierż.pil./304 DB/ brytyjski: W/O
Date of birth	1921-04-10
Date of death	2005-03-09
Cemetery	Nottingham, Wilford Hill Cemetery Wsp. 52.90898, -1.138592
Grave	
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Informacja i zdjęcia: Dorota Nowakowska

Zygmunt Pietrasiewicz urodził się 23 marca 1919 r. w Bobruszu (gm. Rymszany [W.G.] powiat brasławski, woj. wileńskie), zmarł 9 marca 2005 r. w Nottingham. Był pilotem 304 Dywizjonu Bombowego.

Syn Józefa Pietrasiewicza, zesłanego za udział w AK na 6 lat na Sybir (Workuta) i Marii ze Stommów. Brat Olgierda, żołnierza AK zesłanego na 11 lat łagrów na Sybir (Workuta) i Witolda, żołnierza 24 Brygady AK Ziemi Wileńskiej. Kuzyn mjr. Wacława Łapkowskiego, dowódcy Dywizjonu 303.

Uczęszczał do szkoły powszechnej w Gajdach i w Dukstach, a następnie do szkoły rolniczej w Opsie. W 1938 r. rozpoczął naukę w Szkole Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich w Świeciu nad Wisłą, natomiast w sierpniu 1939 r. został wysłany na naukę latania do Moderówki koło Krosna. Z powodu wybuchu wojny nie był w stanie ukończyć kursu. Po zbombardowaniu lotniska w Moderówce został ewakuowany ze szkołą do Rumunii. Dotarł tam ok. 18 września. 30 listopada 1939 r. przedostał się statkiem do Marsylii we Francji, potem do Lionu. Tu spotkał się po raz pierwszy od wybuchu wojny ze swoim kuzynem W. Łapkowskim, który kilka lat wcześniej obudził w nim miłość do lotnictwa. Po ok. 3 miesiącach, 27 lutego 1940 r. Zygmunt Pietrasiewicz został przerzucony do Manston (Kent) w Anglii, gdzie odbył szkolenie, uczył się języka i przedmiotów technicznych z mechaniki. Dalsze szkolenia odbywał w Sheerness koło Londynu, a następnie w Blackpool. W lipcu 1940 r. został przeniesiony do 301 Dywizjonu Bombowego stacjonującego w Swinderby (Lincolnshire). Tam rozpoczął pracę w kancelarii dywizjonu, po pewnym czasie awansował na plutonowego i szefa kancelarii. W maju 1941 r. został przeniesiony do szkoły pilotażu do Initial Training Wing w St. Andrews na trzymiesięczną naukę teorii.

W styczniu 1942 r. wyjechał do Kanady na kilkumiesięczne szkolenie w 34 Service Flying Training School w Medicine Hat w prowincji Alberta, które skończył 3 lipca. W sierpniu 1942 r. wrócił do bazy w Blackpool. Następnie został wysłany do polskiej szkoły pilotażu podstawowego 16 (Polish) SFTS RAF w Newton (Nottinghamshire) na przeszkolenie w warunkach angielskich, a stamtąd, w celu uzyskania doświadczenia lotniczego, został wysłany do 5 Szkoły Obserwatorów Lotniczych (5 Air Observer School) w Jurby na Wyspie Man. W grudniu 1942 r. wyjechał na rok do szkoły nawigatorów i strzelców pokładowych (Bombing and Gunnery School) w szkockim Dumfries. Pilotował tam samoloty na ćwiczeniach z nawigacji i dla bombardierów.

8 stycznia 1944 r. ożenił się z Betty Hope. Jeszcze w tym samym miesiącu został przeniesiony do 304 Dywizjonu Bombowego Ziemi Śląskiej, będącego jednostką Coastal Command (dywizjonem obrony wybrzeża), stacjonującego w Predanack w pobliżu Newquay na Półwyspie Kornwalijskim. Tu spotkał się ze swoim drugim kuzynem walczącym nad (pod W.G.) brytyjskim niebem - Marianem Stommą (synem Edwarda z Tumulina), który już od pół roku latał w tym dywizjonie w stopniu kapitana jako nawigator. Zygmunt i Marian już do końca wojny pozostali razem w Dywizjonie 304. Z początkiem czerwca 1944 r. (przed D-Day) cały dywizjon został przeniesiony do Szkocji na wyspę Benbecula (w archipelagu Hebrydów Zewnętrznych). Z Kornwalii piloci 304 Dywizjonu lataли na patrolowanie Zatoki Biskajskiej i Kanału La Manche, natomiast z Hebrydów - w kierunku Islandii, ale w obydwu wypadkach były to patrole przeciwko łodziom podwodnym i czasem osłona konwojów. W Dywizjonie 304 służył do 21 listopada 1945 r., a następnie wstąpił w szeregi tzw. Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia (Polish Resettlement Corps), gdzie pozostał do 1946 r.

Został odznaczony Krzyżem Walecznych (dwukrotnie) oraz Medalem Lotniczym.

Zygmunt Pietrasiewicz pragnął po wojnie osiedlić się wraz z rodziną w Polsce, jednak sytuacja polityczna w jego ojczyźnie mu to uniemożliwiła.

Osiadł w obszarze Nottingham, gdzie podjął studia na wydziale włókienniczym tamtejszej politechniki (Trent Polytechnic). Zmienił nazwisko na Pietrasiewicz-Hope. W 1949 r. podjął pracę w przemyśle tekstylnym.

Tam też na świat przyszło troje jego dzieci: Janina Maria (1944 r.), Ryszard Zygmunt (1946 r.) i Stefan Julian Dominik (1961 r.)
Zmarł 9 marca 2005 r. Został pochowany na cmentarzu Wilford Hill w Nottingham.

Opracowała Dorota Nowakowska w oparciu o notatkę z zapisków rozmowy Zbigniewa Stommy z Zygmuntem Pietrasiewiczem w Warszawie dn. 24.07.1983 r.